

Hun var en af dem, der aabnede sit Hus for de Delegerede fra Ulster, som kom for at overvære det store Møde i Albert Hall 1893, og endskøndt hun var indtraadt i sit 9de Tiaar, var hun ikke alene med ved dette Møde, men ogsaa til Stede ved Debatten om den sidste Home Rule Lov. Til det sidste var hun en konsekvent Radikal saaledes, som dette Udtryk opfattedes i hendes Ungdom, idet hun fastholdt en stadig Opposition mod Statens Indblanding i, hvad der kun angik Individierne.

Dog var Lady Stanleys stærke Interesse for Politik paa ingen Maade den mest fremtrædende Side af hendes Karakter. Fra sin tidligste Ungdom havde hun levet sammen med sin Tids største Aander, og da hun havde en umættelig Videbegærlighed, søgte hun altid at lære af dem, hun var sammen med; overbærende overfor Alt, undtagen Sløvhed, og begavet med en udmærket Hukommelse, havde hun fra sin Barndom baade gennem Studier og gennem Livet i den store Verden bestandig forøget det udtømmelige Fond af Kundskaber, som hendes opvakte Aand rummede.

Hendes lange Venskab med *Carlyle* begyndte 1830 og varede uafbrudt i 50 Aar lige til hans Død. Hans Indflydelse kendtes paa en Side af hendes Karakter ligesom F. D. Maurices paa en anden. Sine Kundskaber udvidede hun uafbrudt. Der udkom ikke nogen Bog af Betydning, det være sig om hvilketsomhelst Æmne, uden at hun jo var en af de første til at forlange den, og Besøgende fandt hende altid parat til at diskutere med Geografen Conway om Himalaya, med Socialøkonomen Kidd om Samfundsudviklingen eller Naturhistorikeren Ramsay om det ny Element. For nylig, da hun havde studeret Spørgsmaalet om Pamirerne, sagde hun: „Var jeg bare 10 Aar yngre, vilde jeg selv rejse dertil, saa vilde jeg forstaa det bedre“. Ved en af de sidste Visiter, Mr. Gladstone aflagde hende, søgte han at lede Samtalen hen paa en ny Roman for at undgaa det farlige Skær, Politiken, men man fortæller, at hun sagde: „Nej, lad os ikke tale om Romanerne, gem De dem, til de gamle Dage, saadan gør jeg“.

Hun havde varm Interesse for, hvad der angik Undervisningen, og var for over halvtredsindstyve Aar siden med at skaffe Kvinden Adgang til Universitetsstudium i London. Hun var med ved Oprettelsen af den offentlige højere Pigeskole, saavel som ved Stiftelsen af „Girton“; *) ogsaa i de sidste 25 Aar har hun udrettet meget for andre Grene af Kvindernes Uddannelse; men altid var hun umaadelig omhyggelig for ikke at formindske den Fortjeneste, der kunde tilkomme andre.

Faa Dage før sin Død udtalte hun beskedent, at maaske havde dog hendes Navn været til nogen Nytte for disse Sager.

*) Girton var det første Kvindekollegium i Cambridge.